

תת"ע 11590/11/17 - חמודה מוחמד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 11590-11-17 מדינת ישראל נ' חמודה מוחמד
תיק חיצוני: 51200788852

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	חמודה מוחמד
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 26.11.17 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של נהיגה כשרישיון הרכב פקע בתקופה העולה על שנה בתאריך 16.8.16, בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה, ונגזרו עליו קנס בגובה 1,000 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 7 ימים ופסילה לתקופה של חודש על תנאי למשך שנה.

טענות הצדדים

לטענת ב"כ המבקש, הדו"ח אבד למבקש ולא נודע לו על מועד הדיון. באופן אקראי נודע לו ע"י שוטר כי הוא פסול לנהיגה ע"י בימ"ש בגין עבירה של פקיעת רישיון מעל שנה. עוד נטען כי בעבר ניתן למבקש דו"ח נוסף בגין עבירה לכאורה של נהיגה כשהרישיון פקע, וזה בוטל. לטענת ב"כ המבקש, מקור כתב האישום בתקלה טכנית במסוף המשטרה, שכן המבקש המציא בעבר סטאטוס רישיון למשיבה, והאחרונה ממשיכה לטענתו באותה התנהלות לקויה. לדבריו, לא ננקטו כל האמצעים הנדרשים למרות שאלה נתונים למשיבה בעת הבדיקה במסוף, ולכן יש לבטל את כתב האישום. המבקש לא מודה בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וטוען כי יש לו סיכויי הגנה טובים המזכים אותו בוודאות.

כמו כן, טען ב"כ המבקש כי לא רק שהמבקש לא זכה לגישה ו/או הופעה בבימ"ש, אלא גם לא זכה לייצוג משפטי, דבר אשר גרם ויגרום לו נזק בלתי הפיך ועיוות דין היורד לשורש העניין. בנוסף, נטען כי זכות הנאשם להיות נוכח במשפטו היא זכות יסוד וכן נטען לזכות להליך הוגן.

לבקשה צורף תצהיר המבקש בו הצהיר, בין היתר, כי הרישיון שלו בתוקף והטעות היא טעות המשטרה; העתק מדו"ח (הודעת תשלום קנס מס' 4-1448772-13) שניתן למבקש בעבר בגין עבירה של נהיגה כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע ועברו 6 חודשים מיום פקיעת תוקפו; מכתב המבקש שנשלח למפנ"א בקשר לאותו דו"ח שניתן לו בעבר בו ציין המבקש: "נא לבטל את הדו"ח הנ"ל מאחר ויש לי רישיון נהיגה בתוקף והבעיה היא במשטרה..."; מכתב ממפנ"א בקשר לאותה הודעת תשלום קנס, בו נמסר למבקש כי התובע החליט לבטלה; וכן מכתב ממשרד התחבורה מתאריך 20.6.17 בו מצוין כי רישיון נהיגה מס' 9750288 ע"ש חמודה מוחמד חודש בתאריך 30.3.17 עד ה-15.3.19.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם שטענות המבקש בטעות יסודן, זאת מאחר וכתב האישום בו עסקין אינו מדבר על רישיון נהיגה שפקע, אלא ברישיון הרכב שפקע. משכך, אין כל נפקות לטענות בדבר רישיון הנהיגה והשגיאה כביכול במסוף המשטרתי, ועיוות דין אינו קיים. כמו כן, משקיבל לידיו הנאשם ביום 19.11.17 את ההזמנה לדין עליה גם חתום, אין לו אלא להלין על עצמו על כך שלא התייצב.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "קרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

מעיון בהזמנה לדין וכתב אישום עולה כי המבקש אישר את קבלתה בתאריך 19.11.17 ואף חתם עליה. כמו כן, לא טען המבקש כי לא קיבל את הדו"ח, אלא רק כי זה אבד לו. משכך, אין לו אלא להלין על עצמו.

לא מצאתי סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש לדין.

ב. בחינת גרימת עיוות דין

מעיון במסמכים שצורפו לבקשה עולה כי טענותיו של המבקש כי רישיונו בתוקף וכי מדובר בתקלה טכנית במסוף המשטרתי מתייחסות לרישיון הנהיגה שלו, ואילו בענייננו העבירה המיוחסת למבקש/נאשם הינה נהיגה ברכב כשרישיון הרכב פקע תקופה העולה על שנה.

בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם נקבע כי: "... בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש. בית המשפט המעיין בבקשת הביטול מוסמך לדחותה על סמך האמור בה בלבד; כך ייעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מגלה עילה לביטול פסק הדין".

המבקש לא טרח לצרף לבקשתו צילום של רישיון הרכב, ממנו ניתן יהיה ללמוד אם זה בתוקף או לא.

לאור כל האמור לעיל, בניגוד לדעת המבקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה כי קיים חשש

כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ד טבת תשע"ח, 01 ינואר 2018, בהעדר
הצדדים.